

Simuleren om te stimuleren, het werkt !

Bewoners, hun familie en naasten met een warm hart en zorgzame aandacht omringen, dat proberen we te doen in Keyhof. En dit is niet alleen de verantwoordelijkheid van zorg- en verpleegkundigen. Het geldt ook wanneer je op de boekhouding zit, aan het onthaal of in het kapsalon. Daarom willen we met IEDEREEN in Keyhof aan de slag gaan. Ons laten raken door ethische situaties, leren omgaan met kwetsbaarheid en daar bewust mee bezig zijn. Het is durven spreken en nadenken over morele dilemma's in de zorg.

Samen ontdekken...

Tussen begin januari en eind april lieten meer dan 60 medewerkers van het woonzorgcentrum Keyhof in Huldenberg zich in een 6-tal workshop onderdompelen, uitdagen en inspireren. In het zorg-ethisch lab sTimul in Lubbeek konden frontdeskmedewerkers, kapsters, logistiek medewerkers, verpleging, paramedici, woonzorgcoördinatoren, maar ook vrijwilligers en mantelzorgers drie uur aanvoelen hoe het is om te verzorgen en verzorgd te worden.

Wij, Lieve en Greet, vormden heel de voormiddag een duo. We kropen nu eens in de huid van verzorger en dan weer van bewoner. De geënceneerde casussen waren uitdagend, confronterend, soms choquerend maar zeker ook inspirerend.

Met harde muziek die uit de boxen van de radio schalt op de achtergrond, vastgekleusterd in een rolstoel zomaar ineens een zoutloze boterham 'gesopt' in koffie in je mond gepropt te krijgen. Volledig doof en met de andere zintuigen op scherp je rolstoel in beweging voelen komen en in een vliegende vaart weggevoerd worden. Door wie ? Je hebt het niet gezien, alleen maar gevoeld. Naar waar ? Je kan het vragen, maar hoort het antwoord niet.

Maar ook als zorgvrager, die met een verlamming in de rolstoel zit, een maaltijd krijgen van een zeer betrokken, vriendelijke, empathische verzorgster. De maaltijdbegeleiding met zorg op ooghoogte, de fijne gesprekken, de schouderklop, de aandacht voor het maaltijdgebeuren én het welbevinden van de bewoner. "Komt je dochter op bezoek?" Daar ga je als het ware wat rechter van zitten. Je voelt je MENS en niet alleen zorgvrager.

hoe het is om te verzorgen en verzorgd te worden.

We zijn ook samen, als bewoners een koffie gaan drinken in het cafetaria. In de schoenen staan van twee bewoners, Melanie en Marie. Marie trakteert maar heeft last om het nodige geld uit haar beugel te halen. Ze ziet niet goed en tellen gaat moeilijk. Gelukkig kan Melanie dat nog wel. Zij moet zelfs bijleggen, want Marie heeft niet genoeg geld bij ! Wij hebben nog een warme babbel . Gezellig samen keuvelen, kracht vinden bij elkaar. We spreken zeker opnieuw af.

Zo hebben we verschillende stations gedaan. De case gelezen, even voorbereiden en vooral inleven. Voor ons wat dit geen spel. Samen met onze protagonist duiken we in de situatie. Een totale beleving van lichaam en van emoties. Simuleren om te stimuleren, het werkt !